

Képek és szöveg: Kelle Botond

Szüni Dödő Nyitó Buli – Petőfi Csarnok

Susán Péter és hűséges nézőnk: Ronald McDonald

Június 23-án, Fővárosi Önkormányzat és a Petőfi Csarnok által működtetett Szüni Dödő játéksorozat Nyitó Buliján 13-19 óráig szórakoztattuk az odalátogató gyerekeket és fiatalokat, valamint megpróbáltunk kedvet csinálni a bűvészkedéshez és bűvész sulinkhoz (Boldog Péter, Kereszti Csaba, Susán Péter és én). Ezúttal megpróbáltuk ötvözni a Bűvész Sulit és az utcai bűvészkedést. Vagyis hirdettük a trükktanulási lehetőséget szórólapokkal, közben pedig szórakoztattuk az embereket az utcai bűvészet során használt trükkökkel. A Petőfi Csarnok kívül-belül megtelt gyerekekkel és szülőkkel ezen a vasárnapi napon, ahol több mint ötven kézműves, egyesület és nyári táborokat, szakköröket szervező csoport próbált kedvet csinálni saját programjához. Vagyis elég nagy volt a „konkurencia”, mi arról próbáltuk meg meggyőzni a gyerekeket, hogy bűvészkedni

tanuljanak. Nagy sikerünk volt, némi probléma is adódott abból, hogy hozzánk többen jönnek, mint a szomszédos, nyereményeket osztogató céghez (a rendezvény fő támogatójához). A rendezvényen a Mollini Bűvészkлубtól Moltész Gyula is megjelent (bár csak rövidebb ideig) – ő saját klubjába toborzott embereket. Találkoztunk Ronald McDonalddal (a gyorsétteremlánc bűvész-bohócával) is, aki többször végignézte produkciókat és láthatóan jól szórakozott. Este hét órakor (egy órával a hivatalos zárás után) fejeztük be a bűvészkedést.

Budapesti Búcsú – Vajdahunyad vár

Június 30-án, vasárnap a Budapesti Fesztiválközpont Kht. által rendezett Budapesti búcsú zárónapján szórakoztattuk a megjelenteket a Vajdahunyad várban. A várjátékok programjai mellett igyekeztünk népszerűsíteni a bűvészetet és a bűvész sulit. Többen az FBK-ból sajnos csak látogatóba jöttek hozzánk (vagyis ők is csak nézték a produkciókat). Az arra járók nagy szeretettel fogadtak minket, a szomszédos árustól még kürtőskalácsot is kaptunk ajándékba. Anonymus szobráról nem messze vertünk tábort és csakhamar lett is közönségünk, és estig szinte abba se hagytuk a bűvészkedést. Az egyik szünetben odajött hozzánk egy ötven körüli férfi, akiről kiderült, hogy szintén bűvész és fiatalon több évig csinálta az utcai bűvészkedést Németországban. Rövid ideig beszélgettünk vele, meghallgattuk tanácsait és ötleteit, majd ismét belevetettük magunkat a munkába. Az előadás közben persze

Kereszti Csaba és fiatal segítője

Épp a gordiuszi csomót adom elő

bőszen osztogattuk a táva maradt szájú embereknek a Bűvész sulis szórólapokat. Volt sok komoly érdeklődő, akikkel a rákövetkező hét folyamán a bűvész suliban is együtt bűvészkedtünk. Sokaknak pedig (akik jelezték, hogy nem tudnak jönni a bűvész suliba) a Bűvészkedj! kiadvánnyal próbáltunk a kezdéshez kedvet csinálni. Már jócskán véget értek a várjátékok, mikor mi még mindig a nézőket szórakoztattuk. Mire azonban kezdett sötétedni, mi is elbúcsúztunk, mivel tudtuk, hogy másnap már a bűvész suliban kell majd helytállnunk. Csak azt nem tudtuk még ekkor, hogy több mint 120 gyerek fog minket várni a Vasas Művelődési Ház különtermében. De erről a következő oldalon olvashatnak részletesen...